

61 - PARFUMUL MARIEI

Îl vom găsi pe Isus alături de prietenii săi, oameni pe care i-a vindecat, oameni pe care i-a binecuvântat. Fiecare îi mulțumește în felul său. O femeie a ales să-i ofere ceea ce era mai prețios pentru ea, toată comoara ei. Așadar, fără întârziere,-+ să privim această poveste pe care o vei găsi în Evanghelia după Marcu, la începutul capitolului 14.

CE DAR SĂ-I OFERI LUI ISUS?

Peste șase zile, va fi marea sărbătoare a Paștelui. Isus este în Betania, un mic sat de lângă Ierusalim. Simon locuiește în acest sat. El îi spune lui Isus:

- Vino la mine acasă cu ucenicii tăi, te invit. Am pregătit o masă grozavă. Este o bucurie și o onoare pentru mine să te primesc. Sunt atât de fericit de când m-ai vindecat de lepră. Înainte, am fost nevoit să locuiesc departe de familia mea, de prietenii mei. Am suferit îngrozitor. Eram pierdut și m-ai salvat. Îți mulțumesc infinit!

Printre oaspeți se află și Lazăr. În Betania, Lazăr a fost întotdeauna cunoscut, la fel ca și cele două surori ale sale, Marta și Maria, dar acum se vorbește despre el în Ierusalim și în toată țara.

- Ști ce s-a întâmplat în Betania? Întreabă oamenii.

- Da! Acolo l-a înviat Isus pe Lazăr din morți. Omul acesta era mort de patru zile!

- Ce minune! Cred că Isus a fost trimis de Dumnezeu. Dar conducătorii sinagogii încearcă să-l aresteze. Este teribil! Totuși, nu a făcut decât bine.

Într-adevăr, preoții și cei care aduceau jertfe au decis să-l aresteze pe Isus și să-l omoare, dar nu știu cum. „Trebuie să o facem în secret”, își spun unii altora, „pentru că de la învierea lui Lazăr, mulțimile îl urmează din ce în ce mai mult. Ar putea fi o revoltă, o demonstrație violentă.”

La casa lui Simon, masa continuă. Lazăr este fericit să împărtășească aceste momente cu Isus. Îi este atât de recunoscător pentru că l-a înviat.

Sora lui, Marta, este și ea acolo, desigur! Este foarte ocupată să pregătească masa și să servească oaspeții.

- Îi datorez totul, repetă ea adesea. A redat viața fratelui meu care era mort.

Și Maria, unde este? Nu a venit, chiar dacă Isus este aici?

Oh! Nu este departe. Se pregătește.

În felul ei, îi va spune lui Isus cât de mult îl iubește, cât de recunoscătoare îi este.

Chiar atunci sosește. Nu scoate nici un sunet.

Ține delicat în mâini tot ce are mai de preț, toată comoara ei, un vas magnific de alabastru.

Se apropie de Isus, stă în spatele lui. Rupe dopul vasului.

Imediat, o aromă delicioasă se răspândește prin casă. Vasul ei conține un parfum de înaltă calitate. Toarnă puțin pe capul lui Isus, apoi îngenunchează și toarnă puțin pe picioarele Lui. Le șterge cu părul ei lung.

Isus nu spune nimic.

Oaspeții, uimiți, s-au uitat la ea. Ucenicii murmurau între ei:

- Dar ce face Maria! Sparge un vas atât de valoros și toarnă tot parfumul, e o nebunie! Ar fi putut turna doar câteva picături. Ar fi fost de ajuns! Ce risipă!

Printre ei se află și Iuda. El nu-l iubește cu adevărat pe Isus. Întotdeauna sperase că Isus va deveni rege și el un ministru foarte puternic și mai ales, foarte bogat.

- Ce risipă! spune el. Parfumul acela valora mai mult decât trei sute de denari, salariul pentru un an întreg de muncă! Femeia aceea ar fi făcut mai bine să ni-l dea. L-am fi putut vinde și să dăm banii săracilor.

Lui Iuda îi pasă de săraci? Nu! Deloc, este un hoț. Se gândește la banii pe care i-ar fi putut băga în buzunar. Este foarte furios.

Maria a auzit. Bucuria ei a dispărut. Își pleacă capul. Este pe punctul de a plânge. Isus vorbește:

- De ce sânteți supărați pe femeia aceea? A făcut o faptă bună. Întotdeauna vor fi oameni săraci printre voi. Le poți da bani, dar Eu nu voi fi mereu cu voi. Maria a făcut ce a putut. Știți de ce a făcut asta? Mi-a parfumat trupul pentru că în curând voi muri. Ascultați cu atenție ce vă voi spune. Ceea ce a făcut Maria astăzi nu va fi niciodată uitat. Se va spune în întreaga lume. Ucenicii își pleacă capetele. Le este rușine.

Deodată, un bărbat se ridică. Fața lui este dură, închisă. Iese din casă și pleacă în noapte. Este Iuda. Se duce să-i găsească pe dușmanii Domnului, pe conducătorii sinagogii, și le spune:

- Cât îmi veți da dacă vă ajut să-L arestați pe Isus fără ca oamenii să afle?

- Treizeci de arginți!

- De acord! Când va fi momentul potrivit, vă voi da un semn.

Îi părăsește și se întoarce la Isus ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Nimeni nu știe ce a făcut, în afară de Isus, care știe totul. Nu spune nimic.

Maria este fericită. Voia să-i arate lui Isus cât de mult îl iubește. A făcut ce a putut, iar Isus i-a spus cât de mult apreciază darul ei.

Și vezi tu, astăzi, din nou, povestea parfumului Mariei tocmai a fost spusă, exact așa cum spusese Isus că se va întâmpla!

ȘI TU ȘI EU!

Maria și-a ascultat inima. A făcut tot ce a putut pentru a-i arăta lui Isus cât de mult îl iubește. I-a dat ceea ce era mai prețios pentru ea, iar Isus a înțeles bine mesajul. A primit darul ei cu bucurie. A apărut-o în fața tuturor celorlalți. Îți amintești ce le-a spus? „Ceea ce a făcut Maria a fost bine. A făcut o faptă bună!”

Și tu, ce poți oferi lui Isus pentru a-i arăta că îl iubești? Cel mai prețios lucru pe care îl ai este viața ta, inima ta, ca să-i poți spune: „Isuse, îți dau viața mea, îți dau inima mea.”

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Îmi plac foarte mult aceste cuvinte ale lui Isus: „De ce îi provocați acestei femei durere? A făcut tot ce a putut.” De asemenea, le putem provoca durere copiilor noștri neacordând suficientă atenție la ceea ce fac pentru a-și exprima atașamentul față de Isus. Să înțelegem că în spatele acțiunilor, al cuvintelor lor, există o expresie a iubirii, chiar dacă în ochii noștri poate părea banală, lipsită de valoare, poate chiar ridicolă. Să fim atenți, să nu le provocăm durere și să-i încurajăm să-și exprime recunoștința și iubirea față de Isus.